

Uit een dagboek van Mammie
(Aaltje Henkes, geboren 27-12-1897, overleden 7- 6 - 1972)
gehuwd met Drs. Marinus Nederlof, arts

19 Maart 1928, Den Haag

Nu in 't begin van het jaar 1928, nu we sinds oktober 1927 in Den Haag wonen, wil ik beginnen alles zooveel mogelijk op te teekenen wat er in Rien's en mijn leven met ons en onze kindertjes gebeurt. Teatske is nu 3½ jaar en Lout bijna twee.

Vandaag waren we in de boschjes en speelden met zand. Eigenlijk was het wel wat koud en nat ervoor, maar Teatske had het zich vanochtend vroeg al voorgenomen. Toen we gauw voortgemaakt hadden met de kamers - zij hielp met het grote bed - was de teleurstelling die het weer ons bracht groot! -- 't motregende nl. -- enfin ons verdriet was gauw verdwenen met 't vooruitzicht de presenteerblaadjes met was te mogen wrijven. En toen, O vreugde, waren de blaadjes klaar en 't was buiten droog. Jeanne hielp ons gauw de deur uit en daar reden we, Lout in de groote kinderwagen omdat zijn beentje nog niet heelemaal in orde is, doch hierover straks.

Daar waren we dan eindelijk in de zandplek aangeland en zette ik de kinderen beide op een deken neer. Een groote schrik beleefden we nog toen twee heel groote honden al stoeiend en spelend de zandplek binnen kwamen gerend. Ons arme jongetje klemde zich ineens zoo heerlijk aan mij vast.

Onze Lout heeft drie weken geleden z'n voet verstuikt. Ik zal nooit het ongelukkige gevoel vergeten toen ik thuis kwam en hoorde dat hij gestruikeld was, niet eens gevallen en nu niet meer op zijn linkervoetje staan wilde en aldoor huilde. Toen ik hem uit zijn stoeltje haalde hebben we samen een beetje zitten huilen. Gelukkig bleek op de Röntgen foto's, die Dr. Aries den volgenden dag (Zondag 26 Februari) maakte dat er noch aan zijn heup noch aan z'n voetje iets gebroken te zijn. Maar het verontrustte ons natuurlijk heel erg dat hij 14 dagen lang niet wilde staan. Nu nog loopt hij niet geheel normaal maar hij wordt elken dag dapperder.

Onze kinderen zijn heerlijk recht van lijf en leden en hebben een goed voorkomen. Met elkaar gaan ze allerliefst om. Het is heerlijk te zien hoe Teatske moedert over Lout. Ze heeft een buitengewoon groot moederlijk gevoel. Aan de momenten waarop ze iets zei, en aan de uitdrukkingen die ze dan op die oogenblikken gebruikt kan ik dat ook zoo nagaan. En dan moet ik steeds denken hoe is het mogelijk dat ze dat ook zoo opmerkt en voelt.

Teatske is graag netjes gekleed en neemt als een echte vrouw alle verandering in kleedij direct in haar op en geeft op aardige spontane manier haar op= en aanmerkingen daarop. Haar aard is lief maar haar humeur speelt haar vaak parten. Ze zal daartegen veel strijd te voeren hebben met zichzelf. Ze is niet kleinzerig en over 't algemeen flink. Ze is niet klimmerig of waaghalzerig aangelegd en is van nature heel gehoorzaam. Als ze belooft dat ze iets niet doen zal kan je daar meestal van op aan dat ze 't ook niet doet. Nu is dit misschien te optimistisch bezien want ze heeft nog nooit bloot gestaan aan de verleiding iets toch te doen, aangespoord door vriendjes of vriendinnetjes, of wel opgejaagd door derzelver gezegden als je durftDat zal dus nog verder moeten blijken.

Haar geheugen is heel goed, maar ik geloof wel dat dat bij kinderen in den regel zoo is. Haar belangstelling is zeer groot, dat is werkelijk heerlijk, en zoo ook haar opmerkingsgave.

De aanleiding tot het eindelijk beginnen met dit boekje is de opmerking van zoon Lout toen hij zijn vaders harige borst voelde en zag schemeren door een spleetje in zijn pijama:

"Pappie-beer" met zo'n heerlijk verrukt gezichtje als had hij de grootste uitvinding gedaan die men zich maar bedenken kon.

25 Juni 1928

Terug van de Vloeiwijde!* Wat hebben de kinderen genoten.

Teatske krijgt belangstelling in planten en bloemen [Zie voetnoot].

Lout is bang -- bang voor alles dat hij niet kent. 'T zal moeilijk voor hem zijn om daar overheen te komen. De zee maakt hem angstig. Hij durft er zelfs niet naar te kijken. Heel anders Teatske. Zij is na de eerste schrik van het natworden door 't dolle heen en gaat met bijna al haar kleertjes aan zoover een golf tegemoet dat ze drijfnat wordt. Ze moet eerst geheel uitgekleet. Zit in haar roze flanelletje op de reisdeken op te drogen. Een plaatje, zoo lief ziet ze eruit. Moet eindelijk naar huis in een flanel, gebreide broek en haar jurk die vaders haar gelukkig voor het experiment had uitgetrokken.

Morgen stranddag. Ik ben benieuwd hoe het verder gaan zal.

Lout praat nu bijna volledig en zegt wel alles maar meestal verkeerd. Hij is zeer aanhalig en gauw ontroerd. Ik weet nog niet hoe we hem aanpakken moeten.

Gehoorzaamheid moet echter eerst geleerd worden en dat is moeilijk.

[* Vloeiwijde is een buitenhuis van de familie Henkes, in de zestiger jaren van de 20e eeuw afgebrand.]

[Teatske: hoewel haar vader graag wilde dat ze medicijnen ging studeren, zwaaide ze om naar tuinbouw in Wageningen. Maakte die studie niet af maar bleef haar hele leven een enthousiast tuinierster en was een wandelende encyclopedie wat betreft planten. Het zat er dus al vroeg in!]

[Hier eindigt het dagboek. Mammie schreef er verder nog wat gedichten in over in de periode 1944 tot 1945]